

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114202376
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114202376.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelová a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. U. XXX, o zaplatenie 309,05 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 19. augusta 2015, č.k. 14C/102/2014-67, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi priznal náhradu iných trov konania v sume 18,50 eur. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 497, § 499, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Z.z. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 1 a 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Smernicou č. 93/13/EHS, vecne potom svoje rozhodnutie oprel o zistenie, že ide o nároky uplatňované zo spotrebiteľskej zmluvy, keď posudzovaný právny vzťah medzi účastníkmi bol založený Zmluvou o splátkovom úvere č. 0284187195 zo dňa 07.09.2005, ktorým právny predchodca navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa, a.s., poskytla odporcovi peňažné prostriedky a odporca sa ich zaviazal splácať za podmienok dohodnutých v zmluve. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.09.2011 nadobudol navrhovateľ pohľadávku voči odporcovi z titulu nesplateného úveru v sume 2.507,75 eur. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.02.2010 do 20.08.2010 v počte 7 a celkovej výške 309,05 eur spolu s úrokom z omeškania 9% z týchto splátok v celkovej vyčíslenej výške 6,90 eur. Keďže odporca v podanom odpore vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa, súd prvého stupňa, posudzujúc predmetný úver ako spotrebiteľský, aplikoval na daný prípad trojročnú premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 309,05 eur s príslušenstvom je premlčaný, keď žaloba bola podaná na súde až dňa 28.01.2014, pričom (keďže nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru) všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť pri poslednej uplatnenej splátke dňa 21.08.2010 a uplynula dňa 20.08.2013 a predchádzajúce v konaní uplatňované splátky boli premlčané ešte skôr a rovnako sú premlčané aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud. Na súdený prípad použil súd prvého stupňa premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka a to napriek výhrade navrhovateľa, ktorý tvrdil, že hoci jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, ide o obchodno-závazkový vzťah a je nutné posudzovať ho v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka vrátane dĺžky premlčacej doby. Súd prvého stupňa svoj postup zdôvodnil tým, že

ide síce o úverový vzťah v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§497 a nasledujúce), ale tiež v zmysle ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, upravujúcich spotrebiteľské zmluvy, keďže napriek tomu, že ide o tzv. absolútny obchod, zároveň Slovenská sporiteľňa, a.s. pri uzatváraní predmetnej zmluvy vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet jej podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ nekonajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Podľa znenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v období od 01.04.2004 do 31.12.2007, teda v čase uzavretia predmetnej zmluvy zo dňa 07.09.2005, nespadała síce zmluva o úvere upravená v Obchodnom zákonníku výslovne pod definíciu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka, takže z gramatického výkladu jeho ustanovenia § 52 ods. 1 v znení účinnom do 31.12.2007 by bolo možné usudzovať, že úprava spotrebiteľských zmlúv a teda vo svojej podstate aj ochrana spotrebiteľa má svoje miesto len u zmlúv upravených v 8. časti Občianskeho zákonníka, avšak takýto výklad by bol zjednodušený a nesprávny. Pri výklade tejto občianskoprávnej úpravy je potrebné rešpektovať skutočnosť, že táto je implementáciou smerníc európskych spoločenstiev, zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá Smernica rady č. 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a túto smernicu je nevyhnutné potom využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku upravujúcim režim spotrebiteľských zmlúv. Podľa článku 1 ods. 1 smernice účelom tejto smernice je aproximovať zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia členských štátov, ktoré sa týkajú nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom. Predmetná smernica definuje spotrebiteľskú zmluvu ako zmluvu uzatvorenú medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom a takto je potrebné vykladať aj predmetné ustanovenie § 52 OZ účinné do 31.12.2007. Keďže Smernica č. 93/13/EHS neurčila zmluvné typy, ktoré môžu mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, preto každá zmluva môže byť spotrebiteľskou zmluvou ak vykazuje znaky určené smernicou. Vzhľadom na uvedené, právna úprava ustanovená v § 52 a nasledujúcom Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2007 nemá taxatívny charakter (uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 157/2012 zo dňa 05.02.2013). Zmluva o splátkovom úvere je preto zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 Občianskeho zákonníka a to bez ohľadu na to, že je inak zmluva o úvere ako absolútny obchod upravená v Obchodnom zákonníku, pretože špeciálna právna úprava, ktorou sú v danom prípade ustanovenia § 52 a nasledujúce OZ má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník. Pokiaľ ide o dĺžku premlčacej lehoty, v tomto prípade prednosť majú ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 100 a 101 O.Z, pričom v zmysle § 52 ods. 2 OZ účinného od 01.01.2008, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy ak je to na prospech zmluvnej strany ktorá je spotrebiteľom. Preto súd prvého stupňa pri skúmaní otázky premlčania aplikoval občianskoprávnu úpravu premlčania, keďže je priaznivejšia pre odporcu ako spotrebiteľa a to bez ohľadu na skutočnosť, že zmluvný vzťah je tzv. absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom. Spotrebiteľská zmluva totiž nie je samostatným zmluvným typom, ale ide osobitný druh zmluvy, ktorý môže byť prítomný tak v občianskoprávnych ako aj v obchodnoprávnych vzťahoch. Súd prvého stupňa tiež poukázal na ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Preto ani uzavretie absolútneho obchodno-záväzkového vzťahu, ktorý nepochybne je spotrebiteľskou zmluvou, sa nemôže odchyliť od občianskoprávnej úpravy v otázke premlčania, ktorá je na prospech spotrebiteľa ako žalovaného na rozdiel od právnej úpravy premlčania v Obchodnom zákonníku. Spotrebiteľ si nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie, preto je v legitímnom očakávaní použitia pre neho priaznivejšej úpravy. Nakoľko potom súd dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný, uprednostňujúc hľadisko procesnej ekonomie viac bližšie neskúmal existenciu subjektívneho práva navrhovateľa a žalobu bez ďalšieho zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému odporcovi priznal náhradu zaplateného súdneho poplatku za odpor.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ s návrhom na jeho zmenu tak, aby odvolací súd jeho návrhu vyhovel, resp. aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vytýkal nesprávne právne posúdenie veci a nedostatočné zistenie skutkového stavu, ktoré odôvodňoval tým, že zmluva bola uzavretá dňa 07.09.2005, pričom v tomto období sa ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka vzťahovali len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a iné zmluvy upravené v 8. časti OZ ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ, pričom zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. V dôsledku toho sa na účastníkov úverovej zmluvy nevzťahovala povinnosť, uvedená v prechodnom ustanovení § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka. Novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 OZ sa nespájajú nároky vzniknuté pred 01. januárom 2008 a neposudzuje sa

ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred týmito dňom. Keďže ide o právny vzťah zo zmluvy o úvere uzavretej pred 01. januárom 2008, súd mal bez ohľadu na povahu účastníkov aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka a to aj na otázku premlčania žalobcom uplatneného nároku, vrátane použitia štvorročnej premlčacej doby, v súvislosti s čím navrhovateľ poukázal na judikatúru niektorých krajských súdov i Najvyššieho súdu SR, ktoré vo svojich rozhodnutiach posúdili túto otázku rovnakým spôsobom. V ďalšom sa odvolateľ zaoberal nezákonnosťou postupu súdu, prihliadajúceho na premlčanie ex offo, nakoľko ide o postup založený na retroaktívnej aplikácii ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré bolo do zákona č. 250/2007 Z.z. doplnené novelizačným zákonom až s účinnosťou od 01. mája 2014.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako správny potvrdiť, keď bol toho názoru, že súd sa vysporiadal so všetkými hmotnoprávnymi ako i procesnoprávnymi otázkami správne.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) zverejnením termínu vyhlásenia rozhodnutia na úradnej tabuli súdu podľa § 156 ods. 3 O.s.p., preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 14C/102/2014 je zaplatenie sumy 309,95 eur s príslušenstvom titulom záväzkov z úverovej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 07.09.2005.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnutý a správnosti aj závislého výroku o náhrade trov konania.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a iba k odvolaciemu dôvodu, ktorým mala byť nezákonná aplikácia ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. poznamenáva, že toto ustanovenie prvostupňový súd vôbec na prejednávanej vec neaplikoval, keďže námietku premlčania vzniesol odporca. Keďže odvolací súd sa stotožňuje nielen s výrokom, ale aj s odôvodnením rozsudku, v ktorom sa súd prvého stupňa dostatočne vysporiadal so všetkými argumentami navrhovateľa, ktorý ani v odvolaní nepredložil žiadne také výhrady, s ktorými by sa nebol už prvostupňový súd zaoberal, alebo na ktoré by bolo potrebné reagovať, preto odvolací súd iba konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď prvostupňový súd správne rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. i o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože tento na ich priznanie návrh nepodal (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.